

A ...Köztársaság nevében!

A ... Munkaügyi Bíróság a dr. Molnár Péter ügyvéd (7621 ..., Munkácsy M. u. 25.) által képviselt **felperes neve** (... szám alatti lakos) **felperesnek**, - a dr. András László ügyvéd (...) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe.) **alperes** ellen munkáltató egészségértése miatti kártérítési felelősség megállapítása iránt indított perében meghozta a következő

ítéletet

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 120.000,- (százhuszezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a ... Megyei Bírósághoz címzett és a ... Munkaügyi Bíróságon 3 példányban előterjesztendő fellebbezésnek van helye.

A bíróság tájékoztatja a feleket arról, hogy a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b-d) pontjaiban foglalt esetekben tárgyalás tartását kérhetik, illetőleg a fellebbezési határidő letelte előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása is kérhető.

Indokolás:

A bíróság a felek előadása, a felek által csatolt iratok, ..., ... tanúk vallomása, valamint az eljárás során közreműködő dr. szakértő Zigazságügyi orvosszakértő szakvéleménye és a szakközreműködő ... audiológus szakorvos véleménye alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes 1995. szeptember 1. napjától teljesített szolgálatot a ... Hivatal személyi állományában 2005. július 31. napjáig, amikor szolgálati viszonya megszüntetésre került egészségügyi okból bekövetkezett alkalmatlansága miatt. A felperes munkavégzésének helye a ... hegyen volt.

A felperes 1996. június 1. napjától 2004. október 11. napjáig a megengedettnél nagyobb zajsztintű szolgálati helyen teljesített szolgálatot.

A felperes 1996. június 1. napjától 2001. január 1. napjáig kezelőként olyan beosztásban teljesített szolgálatot, ahol feladata nagy zajsztintű felvételek meghallgatása, értelmezése volt, melyhez folyamatosan fülhallgatót kellett használnia. Ez idő alatt napi 12 órás munkarendben látta el a szolgálatot. 2001. január 1. napjától 2003. december 14. napjáig adatfeldolgozóként kevésbé zajos, kihangosítható felvételek feldolgozásával foglalkozott, de előfordult ekkor is, hogy fülhallgatót kellett használnia. Ekkor napi 8 órás munkarendben teljesített szolgálatot a felperes. 2003. december

15. napjától 2004. október 11. napja között ismételtén távirás munkát végzett. Munkavégzése 90%-ában fülhallgatót kellett használnia. Mindhárom beosztásnál közös jellemző, hogy a zaj széles spektrumú, csökkentésekor romlik az érthetőség, illetve a hangintenzitás kiszámíthatatlan, kevésbé zajos felvételek váltakoznak zajosabb felvételekkel, így nehezen betartható a megengedett legnagyobb zajszint. A felperes összesen hét és fél évet töltött olyan beosztásban, melynek során zajártalmat szenvedhetett.

Zajszint-mérés az alperesnél nem történt, védőeszköz a dolgozóknak nem volt biztosítva, de a tevékenység jellege - állandó fejhallgató használata - miatt nem is volt lehetséges

A felperes 2001-ben észlelte fülzúgását, mely panasszal először 2004-ben fordult orvoshoz. A
...kórház Fül-orr-gégészeti szakrendelésén ezen betegségét megállapították, további kezelést rendeltek el számára, és 2004. november 11. napjára állapotának felülvizsgálatát rendelték el.

A katonai szolgálatra való alkalmatlanságot aség Egészségvédelmi Intézet II. fokú FÜV bizottsága ... számú határozatával állapította meg 2004. november 11. napján. Az orvosszakértői bizottság véleménye szerint a felperes össz-szervezeti munkaképesség csökkenése 30%-os. Az OOSZI I. fokú bizottsága 2004. december 6. napján kelt szakvéleményében a felperesnél végzett hallásvizsgálatok során egyoldali idegi hallásvesztést, ép ellenoldali hallást, 4000 Hz-nél 30 dB-es zajcsipkét mutatott ki egyéb eltérés nélkül, fülészeti szempontból munkaképesség-csökkenést nem állapított meg. A II. fokú OOSZI szakvéleménye 10dB-es, baloldali hallásvesztést állapított meg, valamint azt is, hogy a baloldali fülzúgás keletkezési ideje, oka jelen vizsgálat alapján nem véleményezhető, valamint mivel zajszint-mérés nem történt, az összefüggés a rádiós foglalkozásával nem véleményezhető.

A I.rendű alperes neve Pénzügyi Számító és Nyugdíjmegállapító Igazgatóság ... számú határozatával megállapította, hogy katonai kötelmekkel nem összefüggő a felperes 30%-os mértékű munkaképesség-csökkenése. A felperes fellebbezése folytán a határozatot a I.rendű alperes neveKözigazgatási Államtitkára számú határozatával helybenhagyta.

2005. július 31. napjával a felperes szolgálati viszonyát, - 30%-os munkaképesség-csökkenésére tekintettel - egészségi alkalmatlanság miatt megszüntették.

A felperes 2005. november 16. napján kártérítési igényt terjesztett elő az alperesnél, melyben a katonai szolgálatra való alkalmatlanságát megalapozó 30%-os munkaképesség-csökkenésre tekintettel, 2.000.000.- forint nem vagyoni kártérítés megállapítását kérte.

A kártérítési eljárás során a I.rendű alperes neveKözponti Pénzügyi és Számviteli Hivatal Személyi Járandóság és Kártérítési Osztálya járt el első fokon, mely eljárás során ... orvosszakértőtől is szerzett be szakvéleményt. Ebben a szakértő megállapította 2006. április 27. napján, hogy a 2004. októberében megállapított baloldali kífokú idegi eredetű halláscsökkenés szolgálati kötelmekkel való oksági összefüggése nem bizonyítható és nem is zárható ki. A 2006. augusztus 4. napján meghozott számú határozatával a felperes kártérítési igényét - arra hivatkozással, hogy a felperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy a kár a szolgálati viszonyával összefüggésben keletkezett - jogalap hiányában elutasította. A határozatot a ... Köztársaság ...elmi Minisztere ... számú határozatával helybenhagyta.

A felperesnél 2004. évben megállapított bal oldali halláscsökkenés és fülzúgásos panaszok hátterében a szakvizsgálati leletek alapján zajártalom feltételezhető. A munkahelyi foglalkoztatásával való okozati kapcsolat csak az adott időszakra vonatkozó zajmérési eredmények alapján lehetne kétséget kizáróan igazolható, ilyen adat nem áll rendelkezésre. A felperes

halláskárosodása az elmúlt négy évben javult, szociális hallásprobléma jelenleg nem áll fenn. A fülzúgás, mint szubjektív panasz jelenleg is fennáll, maradványtünetként fogható fel a halláskárosodással összefüggésben, mértéke minimális.

A felperes végzettségét tekintve felsőfokú számítás-technikus, ..., a ... utcai általános iskolában rendszergazdaként tevékenykedik.

A felperes 2006. december 19. napján érkezett, majd módosított **kereseti kérelmében** 2.000.000,- forint nem vagyoni kártérítés, valamint az eljárás során felmerült perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes **ellenkérelmében** a felperesi kereset megalapozatlanságára hivatkozással kérte annak elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását.

A kereset **alaptalan.**

A felperes katonai szolgálati jogviszonyban állt az alperessel, ezért a közöttük fennálló jogvitában aség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (továbbiakban: Hjt.) szabályait kell alkalmazni.

Az alkalmazandó Hjt. 183. § (1) bekezdése szerint a ...ség vétkességére tekintet nélkül teljes mértékben felel azért a kárért, amely az állomány tagjának a szolgálati viszonyával összefüggésben keletkezett.

A 184. § (1) bekezdése kimondja, hogy az állomány tagjának kell bizonyítania, hogy a kár a szolgálati viszonytal okozati összefüggésben keletkezett. A (2) bekezdés értelmében a szolgálati viszony körébe esnek különösen a ...ség feladatainak ellátásával összefüggő magatartásból, a használt anyag, felszerelés, berendezés és energia tulajdonságából, állapotából, mozgásából és működéséből eredő okok.

A 185. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerint a ...ség a vétkességére tekintet nélkül felel a kárért, ha az olyan betegség következménye, amely a szolgálat teljesítésével összefüggésben keletkezett, vagy a szolgálat sajátosságaival összefüggésben súlyosbodott.

A felperes módosított keresetében előadta, hogy a korábban fennállott halláskárosodásának következményeként kialakult fülzúgása a beosztásából eredő tevékenységével függ össze, ezért az alperes kártérítés fizetésére köteles.

Elmondása szerint ezen állapotával meglehetősen kényelmetlen együtt élni. Álláspontja szerint egy egészséges embernek alaphelyzetben nem zúg a füle, tehát az ő állapota a normálistól eltérő. Az alperes kártérítési felelősségét a felperes szerint a foglalkozás eredetű megbetegedése önmagában megalapozza, hiszen az elszenvedett nem vagyoni hátrány éppen abban áll, hogy az egészségi állapotában változás következett be. A felperes álláspontja szerint a halláskárosodásában beállt javulás a megbetegedés foglalkozási eredetét támasztja alá, hiszen éppen annak következménye, hogy megszűntek a szolgálatteljesítés során fennálló körülmények.

Állította, hogy alvászavart okoz számára fülzúgása, és állapota zavarja szórakozásában is, tekintettel arra, hogy különböző technikai eszközök például MP3 lejátszó használatában korlátozva van, mert használatától rövid idő alatt is már megfájdul a füle, és koncertre sem tud járni, mert a hangerő szintén fülfájást okoz számára.

Az alperesi hivatkozás szerint a felperes nem tudja bizonyítani, hogy a halláskárosodásával összefüggő fülzúgása az alperesnél fennállt szolgálati viszonya következtében alakult ki, valamint, hogy nem vagyoni kára bekövetkezett.

Az alperes első hivatkozásával összefüggésben a bíróság a munkáltató 2004. november 30. napján készült, a felperes szolgálati betegségének kivizsgálásáról szóló Bizottsági jegyzőkönyve alapján állapította meg a munkaviszonnyal való összefüggés tényét, hiszen ez az alperesi dokumentum egyértelműen rögzíti, a hét és fél éven keresztül zajártalomnak kitett foglalkoztatást. Az alperes által felkért, valamint a bíróság által kirendelt orvosszakértő sem tudta megállapítani, hogy a fülzúgás milyen kiváltó okra vezethető vissza. Ebből következően az sem zárható ki, hogy az okozati összefüggésben áll a foglalkoztatás körülményeivel, tehát az sem, hogy a felperes halláskárosodásával összefüggő fülzúgása az alperesnél felmerült szolgálati viszonya következtében alakult ki.

Az alperes maga állította az általa becsatolt Bizottsági jegyzőkönyvben, hogy a felperes összesen hét és fél évet töltött olyan beosztásban, melynek során zajártalmat szenvedhetett. Így a szolgálati viszonnal való okozati összefüggés már nem, csupán csak annak bizonyítása terhelte a felperest a perben, hogy a korábbi halláskárosodásából fennmaradt fülzúgása olyan hátrányt okoz számára, amely nem vagyoni kártérítését megalapozza.

A perben a felperesnek ezt követően azt kellett bizonyítania, hogy korábbi halláskárosodásából maradt fülzúgása olyan hátrányt okoz számára, amely nem vagyoni kártérítését megalapozza.

A felperes maga is előadta, hogy fülzúgása már 2001. és 2004. között is fennállt, és ... tanú - akinek jogviszonya már 2003-ban megszűnt az alperesnél - igazolta a 2003-as évet megelőzően a felperes fülzúgásos panaszát. Ehhez képest a felperes 2005. november 16. napján előterjesztett kártérítési igénye érvényesítésével elkésett, mert azt a három éves elévülési időn túl kívánta érvényesíteni.

Az alperes által hivatkozott elévüléssel kapcsolatban elfogadta a bíróság azon álláspontot, miszerint, ha a felperesnek olyan komoly problémát jelentett volna fülzúgása, már korábban orvoshoz kellett volna fordulnia.

A felperes igényérvényesítése a 2001-től fennálló fülzúgásával kapcsolatban, 2004-ben lejárt, ehhez képest újabb igényt csak abban az esetben érvényesíthet, ha állapotrosszabbodást sikerül bizonyítania. Ezt mondja ki a Legfelsőbb Bíróság BH2005. 161 számú eseti döntése, mely szerint az állapotrosszabbodás önállóan is nem vagyoni kártérítés iránti követelést alapozhat meg, és ez esetben az elévülés szempontjából önálló elbírálás alá esik.

Az adott esetben ezért azt kellett vizsgálni, hogy a felperesnél bekövetkezett-e állapotrosszabbodás, és amennyiben igen, okozott-e olyan személyiségi jogsérelmet, amely miatt a nem vagyoni kártérítés iránti igényt (új, önálló igényként) érvényesítheti a felperes. Az igény akkor keletkezik, amikor az új állapot eléri a nem vagyoni kártérítést megalapozó mértéket.

A bíróság az eljárás során közreműködő dr. szakértő 2igazságügyi orvos szakértő szakvéleményét aggálytalannak találta, azt ítélezése alapjául elfogadta.

A szakértő szakértői véleményében leírta, hogy a zajártalom eredetű fülzúgás kialakulása a felperes korábbi szolgálati viszonyával való összefüggése egyértelműen nem volt megállapítható. Az újonnan elvégzett szakorvosi vizsgálat adatai szerint a felperes halláskárosodása az elmúlt négy évben javult, szociális hallásprobléma jelenleg nem áll fenn, mivel a beszédfrekvenciákon mindkét oldalon rendben van a hallás. %-os munkaképesség-csökkenés halláscsökkenés okán nem áll fenn. A fülzúgás, mint szubjektív panasz jelenleg is fennáll, amely zavaró jelenség, azonban ez nem olyan

mértékű, hogy komolyabb kezelést igényelne. A hallásproblémával kapcsolatban egyéb ok, sorsszerű betegség kizárható.

A szakközreműködő audiológus szakorvos előadta, hogy felperes halláskárosodása - ami az elmúlt 4 évben tehát javult - lehet a következménye a foglalkoztatás körülményeinek, de 100%-ban ezt igazolni nem tudta, hiszen 2004-ből nem állnak rendelkezésre munkahelyi zajmérési adatok. A javuló görbe mindenesetre amellet szól, hogy a munkahelyi zaj valószínűleg szerepet játszott. Az audiológiai görbe javult. Szociális hallásprobléma nem áll most fenn, hiszen a beszédfrekvenciákon mindkét oldalt rendben van a hallás. A beteg nem használ zajgenerátort, pszichológus segítségét nem igényli, hallókészülékre nincs szüksége, tehát jól adaptálódott a tünethez.

A szakértő személyes meghallgatása során elmondta, hogy a felperesnél fennálló fülzúgás mértéke minimális, ez a probléma a rendszergazdai munkakörben való foglalkoztatását nem befolyásolja. A napi életben, szubjektív lehet annak megítélése, hogy ez befolyásolja-e a felperes életét. A fülzúgás gyakorlatilag maradványtünetként fogható fel a halláskárosodással összefüggésben. Ez a fülzúgás nem olyan mértékű, ami szakértői vélemény szempontjából érdemi problémát jelentene a felperes életvitelében, bár nyilvánvalóan az egészséges emberekhez képest megvan ez a probléma, de ez nem okoz nála jelentős mértékű zavarokat. Egyébként bizonyítható, illetőleg vélelmezhető, hogy a felperes megtanult ezzel a problémával együtt élni és ezért nem is igényel segítséget ennek kezeléséhez.

A szakértő előadta továbbá, hogy nem zárható ki, hogy a fülzúgás a mindennapi életvitelen belül alvászavart okoz a felperesnél, de ez egy szubjektív érzet, itt egyéb hatások miatt is bekövetkezhet ez az alvászavar, például időjárásváltozás, vérnyomás miatt, ami ha az alapproblémával találkozik, akkor kiválthat ilyen tünetet. Jelentősége van továbbá, hogy milyen a gyakorisága, hogy hetente egyszer vagy akár ötszöri alkalommal fordul elő. Amennyiben gyakori ennek előfordulása, akkor kivizsgálást igényel, hogy van-e összefüggés az alapbetegséggel, ilyen adat a felperesnél viszont nem merült fel.

A szakértő véleménye szerint elképzelhető, hogy zenehallgatás során különböző eszközök, például MP3 lejátszónak az igénybevételénél egy idő után a fülhallgatót nem tudja használni a felperes, ugyanúgy az is, hogy koncerten bizonyos hangerő zavarja. Ebben az esetben az a tünetnek az alapja, hogy van egy nem vitatott alapeltérés, és ehhez jönne egy további hatás, de gyakorlatilag ez az alapeltérés nem olyan mértékű elváltozás, ami különösebben bármiféle beavatkozást igényelne. Nyilvánvalóan egy dob, vagy egy erősítőnek a besípolása, vagy nagyobb hangerő egy tüneti, egy pillanatnyi zajhatást kivált és ez állapotrosszabbodást eredményez, de ez is csak időszakos, mint tünet.

Ezekkel a tünetekkel igazából sem a szakorvos, sem az egészségügy nem tud mit kezdeni. Lehet, hogy valaki érzékenyebb pszichével éli meg ezt az egész problémát, de ezt szakértői szempontból értékelni nem igazán lehet.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164. § (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el. Ez alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy fülzúgása szabadidős tevékenységében, szórakozásában, illetve alvásában, oly mértékben zavarja, amely már megalapozná nem vagyoni kártérítését.

Az aggálytalan szakértői véleményből a bíróság megállapította, hogy a felperes állapotában 2004. évhez képest nem következett be rosszabbodás, sőt a szakértő javulást állapított meg, illetve a fennálló fülzúgás mértékét sem találta a bíróság olyan mértékűnek, ami a nem vagyoni kártérítést megalapozná. 2001-ben már volt a felperesnek fülzúgása, de a 2004-es állapotához képest állapotrosszabbodást a szakértői vélemény nem támasztott alá. A felperesnek nem sikerült

bizonyítania, hogy állapotában rosszabbodás következett volna be, és további bizonyítást maga sem tudott felajánlani a nem vagyoni kár meglétére vonatkozóan.

A bíróság a zajszint-mérésre vonatkozó szakértői bizonyítást azért nem tartotta elengedhetetlennek, mert a felperesnél jelenleg halláskárosodás nem áll fenn, illetőleg a fent említett Bizottsági jegyzőkönyvben foglaltakra tekintettel, amely egyértelműen rögzíti, a felperes zajártalomnak kitett foglalkoztatását.

A felperes pereszes lett, ezért a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján tartozik megfizetni az alperesnek a perrel kapcsolatban felmerült és az ügyvédi munkadíjban jelentkező költségeit.

A per indításakor hatályos, a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet (továbbiakban: Kmr.) 2. § (2) bekezdés f) pontja alapján - a per tárgyi költségmentessége folytán - a pereszes felperest a le nem rótt illeték és az állam által előlegezett költség megfizetésére kötelezni nem lehetett, azt a Kmr. 13. § (1) bekezdése és a 14. §-a alapján az állam viseli.

..., 2009. január 30.

. Rendeki Ágnes s. k.
a tanács elnöke

az aláírásban akadályozott ... és ... ülnökök helyett is.